

Ελένη Σαραντίτη - Η καλεσμένη των Χριστουγέννων

Η δεκαοκτάχρονη Ειρήνη ανακαλεί στη μνήμη της τα πιο ξεχωριστά, μέχρι τότε, Χριστούγεννα της ζωής της και με έναν ζωηρό, γεμάτο αίσθημα μονόλογο, παρόμοιο με εξομολόγηση, μας τα κάνει γνωστά.

Ήταν μικρούλα και στην πόλη τους όλοι ετοιμάζονταν για τη μεγάλη γιορτή. Τα σπίτια γεμάτα ευωδιές, τα μαγαζιά γεμάτα, οι φούρνοι μοσχομύριζαν και τα παιδιά, από πόρτα σε πόρτα, έλεγαν τα κάλαντα. Ευχές κι αγκαλιάσματα, επιστροφή των ξενιτεμένων, επισκέψεις, κι ένας ήλιος σαν καλοκαιρινός.

Παραμονή Χριστουγέννων, ημέρα χαρμόσυνη για όλους, αλλά όχι για τη Μαγδαληνή, μια γυναίκα απομονωμένη, με την ψυχή φορτωμένη πίκρα από

αβάσταχτο πένθος.

Χρόνια ολομόναχη η Μαγδαληνή, είχε γίνει σαν αγρίμι και ήταν εχθρική, προς τα παιδιά προπαντός. Τα Χριστούγεννα όμως εκείνα, χάρη στην Ειρήνη και την οικογένειά της, κι έπειτα από ορισμένα ενδιαφέροντα γεγονότα, η ερημίτισσα αφέθηκε ξανά στη ζεστασιά της ανθρώπινης επαφής, αισθάνθηκε πάλι τη φιλία και την αγάπη, γιορτάζοντας κι αυτή το θαύμα της Γέννησης μα και τη δική της αναγέννηση.

Μια ιστορία αγάπης, αλληλεγγύης και σεβασμού στις προσπάθειες του ανθρώπου για αξιοπρέπεια.